

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiae, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXXI. Urbevetana decursus Aquarum. An Dominus fundi, in quo aqua
nascitur, possit illam pro suo libito divertere in præjudicium viciniorum, &
quid in præjudicium usus publici.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](#)

URBE ETANA

DECVRSVS AQVARVM

PRO

BALDO ALBERTO
CVMMONIALIBUS SANCTI PETRI,
ET ALIIS.Casus terminatus per A. C. in possessorio pro Mox-
nialibus.An Dominus fundi, in quo aqua nascitur,
possit illam pro suo libito divertere in
præjudicium vicinorum, & quid in præ-
judicium usus publici,

S V M M A R I V M.

- ¹ F Acti series.
² Dominus aquæ potest quandocumque eam
divertere à cursu consueto si est jure facultatis,
secus si jure servitutis.
³ Quando dicatur jure servitutis.
⁴ Quid concurrende debet, ut opus manufactum
inducat probationem servitutis.
⁵ Principalis conclusio de diversione aquæ fluentis,
jure facultatis limitatur ubi prædicatur etiam
usui publico,
⁶ Exominatur veritas dictæ limitationis.
⁷ In possessorio quoties possesso est longa, vel cadit du-
bium, an irret aliqua limitatio, decernendum
videtur contra volentem divertere & innovare.

D I S C. XXXI.

C UIM aqua oriens in prædio Alberti fluere
in viam publicam eidem prædio adiacen-
tem, in quadam limite intermedio inter
viam & prædiūm, incertum est cuius opera, con-
structum fuit quoddam fontanile, ex quo dictæ a-
qua usum habebant, tam coloni & animalia præ-
diorum vicinorum, quam ceteri per viam transfe-
entes; Volente autem Alberto aquam prædictam
ex ipso originario fonte in aliū usum sibi aliqui-
ter proficiū divertere, sequit se oppositibus viciniis.

Ex Alberti parte requisitus dicebam, hujus-
modi controversiam, modicam vel nullam hodie
habere juris questionem, totamque esse facti, &
applicationis, spectando, scilicet, an decursus fuerit
jure facultatis vel jure servitutis; Si enim esset
juxta primam partem, receptissima propositio est,
Dominum aquæ posse illam quandocumque pro
libito divertere, etiamsi per mille annos & ultra ita
effluxerit, quia in facultativis non intrat præscrip-
tio, neque temporis lapsus aliquid operatur, ut
ultra generalia in his terminis specialibus cursus
aqua post antiquiores ab eis allegatos firmant *Theſ.*
dec. 245. de *Marin.* *resol.* *quotid. 16.* *lib. 1.* *Rot.* *dec.*
425. *num. 3.* *cum seqq. par. 4.* *rec.* *tom. 2.* *in Me-*
levitana decursus aquarum 28. *Iunij 1651.* *coram*
Roias inter sua decif. 460. & *in eadem latius, ac*
magis ex professo 31. *Ianuarii 1656.* *coram Meltio &*
admittitur apud Ciriac. *controv. 310.* *Altograd.*

Cardin. de Luca de Servitusibus,

conf. 97. vol. 2. Apud quos firmatur, etiam ca-
sus controversus, ubi nempe cursus, aquæ in pra-
dia inferiora seu alium locum eorum usui adapta-
tum, esset jure servitutis; qua in proposito con-
stituitur, vel ex conventione, vel ex ultima volun-
tate, vel ex prævia prohibitione cum subsequuta longi
temporis acquiescentia, vel de causa, quod a-
qua cursus fuerit per opus manufactum, per quod
excludi dicitur cursus jure naturalis facultatis.

Verum ut hic tertius modus servitutem inducat,
duo copulative concurrere debent, Primo nempe
quod tale opus sit in ipso fundo superiori contra
quem servitus acquisita pretenditur, quia nihil in-
terest aliquod opus manufactum esse in fundis infe-
rioribus pro usu ejusdem aquæ, postquam exire à
fundo superiori, cui propterea præjudicium exin-
de non resultat. Et secundò, quod dictum opus
manufactum constructum sit non ab ipso Domino
fundi superioris pro ejus usu & commoditate, sed
à Domino fundi inferioris, sive quod ad istius u-
sum principaliter opus ordinatum sit. *Ciriac. controv.* *310. num. 159.* *cum seqq. Rot.* *dicta dec. 425.*
num. 15. par. 4. rec. *tom. 2.* & ceteri superius al-
legati, & habetur in Bononiæ aquarum hoc codem
tit. disc. 25.

Motivabam tamen, mihi non levem inferre
difficultatem circumstantiam fontanile existentis
in via publica, sive ad illam respondentis, quo-
niā ex aliquorum scribentium intentione, prædi-
cta regula generaliter verissima, limitationem pati-
tur, ubi aqua deserbiat usui publico, in cuius
præjudicium diverti non potest, ut firmitat *Riminald.* *sen.* *Scarlatinus apud ipsum scribens conf.* *624*
qui magis præcise loquitur, atq; ad idem per alte-
ram partem allegabuntur *Bornigni.* *dec. 6. n. 49.*
in fine par. 5. & Cancer. par. 3. var. cap. 4. de ser-
vit. num. 241. & 244. quod probari etiā videtur ex
dispositione text. *in l. diligenter 9. C. de aqua aduct. lib.*
11. ubi ponderat, an aqua privata facta sit publica.

Adversus hujusmodi limitationem ac auctori-
tates pro ejus comprobatione adductas dicebam, ⁶
quod singulas examinando vere non habent fun-
damentum, *rectus enim in l. diligenter loquitur*,
ubi ipse fons originarie privatus effectus esset pub-
licus, publicoque usui destinatus, ut ex lectura,
ideoque non percudit casum, in quo fonte rema-
nente privato, aqua ex illo oriens postquam fundum
egressa est alicui publico usui parcitur; *Caval-*
canus antem dicta decif. 6. num. 49. plenè firmat
regulam ut supra favore Domini aqua constitutam,
Et licet circa finem referat hanc limitationem al-
legando *Riminald.* & *Franch.* *Marc.* ipse tamen
nihil firmat, quinimo potius annuere videtur sibi
limitationem non probari, dum relinquunt cogitan-
dum & *Franch.* *Marc.* *loco cit.* pariter non percudit
casum, quia loquitur solum de aqua, quæ duci-
tur ex publico, & *Cancer.* nihil in proposito fir-
mat, neque suum interponit judicium, sed tantum
loquitur relative *ad Theſaur jun. in addit. ad Pa-*
trem dicta dec. 245. qui loquitur ubi ex aquæ diver-
sione impeditur usus molendinorum, seu alias
publica utilitas magnum sentiret damnum, præ-
sertim ubi ageretur de aliquo flumine vel stagno ex
pluribus privatorum aquis ibi decurrentibus effec-
to navigabili, quodque ex aquarum diversioni-
bus navigatio impeditri posset, cum similibus, unde
damnum publicum esset notable, ut re-
quiritur ad effectum, ut diverti non valeat, ut
ponderatur per *Rot.* *in Gerunden. fontis 11.*
Martij 1594. *coram Millino,* & *in Bonon.*
molendini

molendini 9. Decembr. 1619. coram Dunozetto seniore inter suas dec. 23; & in his terminis loquitur etiam *Riminal*, sive scribens apud eum, dum *num. 7.* ponderat magnum prajudicium publicæ utilitatis molendinorum, ac etiam principaliter seu fundat in Statuto *Regien*. disponente omnes aquas recurrentes per territorium spectare ad Communiam sub dispositione Principis. Vnde propterea limitatio remanere videtur desituta auctoritate & ratione, præterquam in casu quo ageretur de prajudicio notabilis usus publici, quale in proposito dici non poterat, dum supponebatur quod ob communiam tenet cuiusdam vicini fluminis, dictum fontanile deserviret solum ad quamdam superabundantem commoditatem duorum vel trium prædiorum adiacentium atq; super hoc partes non concordabant in facto, dum per alteram supponebatur aquam fluminis seu fovei adiacentis ex ejus mala qualitate non esse aptam usui hominum vel animalium, ideoque istum fontem remanere necessarium pro usu etiam viatorum.

His itantibus iudex in possessorio, salvis iuribus Domini fundi in petitorio, decrevit isto pendente aquam immutandam non esse à confucto cursu, atque mihi justa visa est resolutio, quam ab initio; Alberto requiriunt motivavi, Tum quia ubi agitur de possessione temporis longissimi illa in hoc summarissimo possessorio etiam in facultativis videtur manutentibilis ob possibilitem justificandi titulum & excludendi facultatem in petitorio, accidente etiam presumptione facultatis exclusiva, ubi longissima possicio intercedit ex deducitis dec. 186. & 382. par. II. rec. Tum etiam quia negari non potest dictam limitationem esse veram, quoties prajudicium publico usui resultans esset notabile, An autem esset tale necne pendet ex probationibus facti ex quibus potest ita verificari, haec autem possibilis sufficit, ut interim concedenda sit manutentio ad statum.

R O M A N A
P U T E I
P R O
D U C I S S A L A T E R Æ S A B E L L A
F A R N E S I A
C V M
P A U L O M A C C A R A N O

*Casus disputatus coram Camerario, & resolutus pro
Ducissa, postea concordatus.*

De jure hauriendi aquam est puto existente in domo vicini, An & quando compete dicatur jure servitutis, vel potius jure condonimi; Et de possessorio in hac materia competente; Etan & quando una domo divisa in plures partes seu membra, constituta censeatur servitus in una parte ad favorem alterius, super juribus & commoditatibus, quæ habebantur in tota domo, quando erat unita.

S U M M A R I U M.

- 1 **F**acti series.
- 2 *In possessorio retinenda non queritur de iustitia vel iniustitia negotij principalis, & quando de eo videatur.*
- 3 *Existenti in possessione hauriendi aquam danda est manutentio.*
- 4 *Multomagis ubi est possessio diurna.*
- 5 *Possessio temporis considerabilis attenditur etiam ubi jus resedit, vel in materia facultativa.*
- 6 *De servitute dicendi aquam ex alieno puto.*
- 7 *Servitus habens causam discontinuam exigit emmemorabile.*
- 8 *Et quid requiratur ut intret prescriptio ordinaria.*
- 9 *De pure communi rata domini, omnibusque ejus partibus licet divisi sive communi pluribus dominibus, & quod inducit consorium.*
- 10 *An vendita parte domus, & parte retenta, censeatur constituta servitus circa illas servitutes quas prius una pars alteri prestabat.*
- 11 *In quibus terminis procedat quæsto de qua numero precedenti.*
- 12 *Observantia tanquam interpreti est deferendum.*

DISC. XXXII.

CUM aliqui de familia Sabellorum private fortunæ, ad radices palatijs seu montis Sabelli constituti ex Theatro Pompei domum possidentes, illius partem vendidissent Ducissæ Lateræ, seu ejus patri, partem vero pro se retinuerint; illam diversis personis locando, longeva observantia annorum 30. & ultra, dedit quod utriusque partis inquilini, mediante quadam porta, quæ semper retinebatur aperta, communem ac promiscuum habuerunt usum puto existentis in parte invendita, qui nuper empta per Paulum Maccarandum; Hic de facto portam prædictam claudendo, hujusmodi usum impeditivit inquilinis dictæ partis spectantis ad Ducissam, Vnde propterea introducata lite coram Camerario, suspensoque petitorio, ac restricta petitione ad solum possessoriorum retinenda, quod vulgo manutentionis dicitur, in isto decreto dicta Ducissæ favorable prodit, cuius tamen judicium occasione, juxta Curia stylum, etiam de petitorio seu meritis negotij principalis aetatum fuit incidenter, atque ut dicitur pro gusto; Licet enim in hoc summarissimo possessorio quæsi non soleat de iustitia vel iniustitia, sed attendatur nudum factum possessionis, rejecta ad petitorum exceptione boni juris, quoties istud non probetur incotinenti omnino certu, & indubitate per rem judicatum vel propriâ confessionem, nulla exceptione elidibile, Nihilominus de eodem bono jure incidenter gustari solet, ad idem possessoriorum facilandum, in omni & quacunque materia. Multo vero magis ac rationabiliter de eodem bono jure saltem summarie & pro gusto cognoscendum est in hac subjecta materia, in qua nudum factum possessionis non videtur ita de facili operativum, cum referri valeat ad jus facultativum, seu precarium ac benevolam convenientiam & permissionem; Non habuit autem causa ulteriore disputationis progressum in petitorio, quoniam quedam honesta concordia illi finem dedit.

Dua igitur fuerunt istius controversiae partes seu inspectiones, una scilicet in possessorio altera vero